

LIVIU SAV

liviu.sav@BROKERdeBANI.ro; www.BROKERdeBANI.ro

Ce este criza recurentă?

În această perioadă se vorbește foarte mult despre criza financiară și economică. Acest tip de criză este complexă și greu de anticipat, deoarece nu se cunosc cauzele exacte, momentul declanșării, extinderea și modul de acțiune împotriva ei.

Mai există însă un tip de criză care are loc periodic, în multe cazuri an de an, legat de care avem cunoștințe suficiente cu privire la cauzele care o provoacă, momentul declanșării, cine va fi afectat și cum poate fi combătută. Este **CRIZA RECURENTĂ** sau criza periodică.

Crizele recurente îmbracă diverse forme și apar în toate zonele activității noastre zilnice (economic, financiar, social, politic, învățământ, sănătate, divertisment etc.), multe fiind transformate din simple știri repetitive în

adevărate bombe mediatice. Este cazul „crizei gazelor”, o criză recurentă de foarte mare actualitate. Cu siguranță că este mult mai complexă decât alte crize periodice, dar deja se știe că se declanșează an de an în luna decembrie și poate dura o lună sau două, se știe cine este afectat și cum poate fi combătută. O criză de notorietate pentru societatea românească ar fi „criza primei zăpezi”, care an de an prinde o parte importantă din primărie și prefecturi nepregătite, cu toate că se știe foarte bine în ce perioadă se poate produce, care este modul de acțiune în cazul producerii și este anticipată destul de precis prin prognozele meteo.

Și în interiorul firmelor românești există câteva crize periodice binecunoscute. Agitația contabililor din

perioada de depunere a raportărilor periodice către stat (declarații, bilanț, etc.) este o criză a profesiei, aproape generalizată, care se tot repetă la nesfârșit, cu toate că ar fi ușor de combătut.

Criza din distribuția sezonieră de toate felurile are două episoade, unul la începutul sezonului, când „nu există marfă suficientă”, „nu avem cu ce să o transportăm”, „nu avem bani sau oameni suficienți”. Al doilea episod sună astfel: „ne-a rămas marfă multă și sezonul s-a încheiat”, „am cumpărat mijloace de transport cu care nu avem ce să facem până anul viitor”, „nu putem încasa tot ce am vândut”. Este o criză a lipsei de resurse și investiții la început de sezon și a excesului de resurse și costuri la sfârșitul sezonului.

„Criza anului postelec-

toral” apare în anii imediat următori alegerilor la unele firme care lucrează cu statul și se manifestă prin scăderi importante de activitate, chiar dacă industria din care fac parte crește. Aceste firme par a nu fi capabile să își atragă lucrări și din mediul privat care să compenseze aceste diminuări, chiar dacă au toate resursele și abilitățile tehnice necesare.

Oricum, acestea sunt doar câteva din crizele recurente care ne afectează.

În general, crizele recurente pot fi rezolvate dacă factorii de răspundere fac ceea ce ar trebui să facă și ceea ce sunt plătiți să facă. Atât în mediul public, cât și în mediul privat. În organizațiile bine conduse aceste crize recurente s-au transformat în „rutine monotone”.

Cât de bine pot acționa acești factori de răspundere în cazul actualei crize economice despre care, mulți dintre ei, nu știu mare lucru și nu au capacitatea să o înțeleagă, dacă nu reușesc să rezolve niște crize periodice de care se tot lovesc?